

Asia: VN/27297/2023

Hallituksen tasa-arvo-ohjelma 2024-27

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleittain

1. Johdanto, yleiset huomiot

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 1. Johdanto, sekä muut yleiset huomiot

Mannerheimin Lastensuojeluliiton lausunto

Mannerheimin Lastensuojeluliitto (MLL) pitää tärkeänä, että Tasa-arvo-ohjelmaa 2024–2027 ollaan laatimassa. Kyseinen ohjelman yhteyttä Valtioneuvoston tasa-arvopoliittiseen selontekoon tulisi ehdottomasti selkeyttää ja kirkastaa.

Ohjelmassa tulisi tuoda selvästi vahvemmin esille kansainvälisten ihmisoikeuksien valvontaelinten tasa-arvoon liittyvät suositukset ja toimenpiteet niiden toteuttamiseksi. Ohjelmaluonnoksessa on tuotu esille joitakin naisten syrjinnän poistamista käsittelevän komitean (CEDAW) ja naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjunnan asiantuntijaryhmän (GREVIO) suosituksia naisiin kohdistuvan väkivallan osalta, mutta muutoin valvontaelinten suosituksia ei ohjelmaluonnoksessa käsitellä, vaikka niiden tulisi olla yksi keskeinen perusta tasa-arvo-ohjelmalle. Esimerkiksi YK:n lapsen oikeuksien komitean Suomelle antamia suosituksia ei käsitellä ohjelmaluonnoksessa, vaikka monet huomiot ja suositukset liittyvät tasa-arvokysymyksiin. Lapsen oikeuksien komitea on syvästi huolestunut lapsiin ja nuoriin sukupuolen, iän, kielen, ja kansallisen tai etnisen alkuperän, maahanmuuttajataustan perusteella, vammaisiin lapsiin, sekä lesbo-, homo-, bi-, trans- ja intersukupuolisiin lapsiin kohdistuvasta jatkuvasta syrjinnästä ja kiusaamisesta (komitean suositukset CRC/C/FIN/CO/5–6, kohta 15, ks. myös kohta 16).

Tasa-arvo-ohjelmassa tulisi huomioida myös intersukupuoliset ja muun sukupuoliset lapset ja nuoret. YK:n lapsen oikeuksien komitea on suositellut Suomea varmistaa, että intersukupuolisten lasten tarpeetonta lääkehoitoa ja kirurgista hoitoa lykätään turvallisesti, kunnes lapset pystyvät itse

antamaan tietoon perustuvan suostumuksensa, ja tarjoaa intersukupuolisille lapsille ja heidän perheilleen asianmukaiset sosiaali-, terveys- ja psykologipalvelut sekä neuvonnan ja tuen.

Ohjelmassa ei myöskään tuoda esille kestävän kehityksen Agenda 2030 -tavoitteita. YK:n taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien komitea on suositellut, että Suomi ottaa täysimittaisesti huomioon yleissopimuksen mukaiset tavoitteet Agenda 2030:n kansallisessa täytäntöönpanossa. Agenda 2030 tavoitteita ovat mm. saavuttaa sukupuolten välinen tasa-arvo sekä vahvistaa naisten ja tyttöjen oikeuksia ja mahdollisuuksia (nro 5) ja vähentää eriarvoisuutta maiden sisällä ja niiden välillä (nro 10). Yhdenvertaisuus on tärkeä YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden näkökulmasta. Ohjelman läpileikkaavana periaatteena onkin ”ketään ei jätetä jälkeen” -periaate (Leave no one behind). Agenda 2030 tavoitteiden tulisi näkyä läpileikkaavasti ohjelmassa jo siitäkin syystä, että ohjelmaan on otettu mukaan myös Valtioneuvoston tiedonanto yhdenvertaisuuden, tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä suomalaisessa yhteiskunnassa.

Vaikka yksittäiset toimenpiteet voivat osittain vastata ohjelman tavoitteita, niin luonnoksen kokonaisuus näyttäytyy erittäin hajanaiselta. Ohjelmassa keskeistä on koordinaatio ja yhdyspinnat eri tasa-arvoon ja yhdenvertaisuuteen liittyvien valtionhallinnon strategioiden ja ohjelmien kanssa. Tämä ei selkeästi tule näkyviin ohjelmassa ja sen toimenpiteissä.

Tasa-arvo-ohjelmaluonnos on kokonaisuudessaan hyvin köykäinen perus- ja ihmisoikeusperustaltaan, erityisesti lapsen oikeuksien näkökulmasta. Lapsen oikeuksien näkökulmasta olisi tärkeää tarkentaa kansallisen lapsistrategian roolia suhteessa ohjelmaan ja sen toimenpiteisiin. Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyö on välttämätöntä aloittaa jo varhaislapsuudessa.

2. Sukupuolten tasa-arvon edistäminen koulutuksessa

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 2. Sukupuolten tasa-arvon edistäminen koulutuksessa

MLL muistuttaa, että THL:n Kouluterveyskyselyn (2023) mukaan tytöistä yli kolmannes ja pojista joka viides kokee terveydentilansa keskinkertaiseksi tai huonoksi. Vuoden 2021 Kouluterveyskyselyssä havaittu ahdistuksen lisääntyminen 8. ja 9. luokkien oppilailla ja toisen asteen opiskelijoilla ei ole vähentynyt. Viime keväänä noin kolmannes tytöistä perusopetuksen 8.- ja 9. luokalla, lukiossa ja ammatillisessa oppilaitoksessa koki kohtalaista tai vaikeaa ahdistuneisuutta. Ahdistuneisuus on yleistynyt aiemmista kyselyistä erityisesti 8. ja 9. luokan tytöillä. Tätä ei tunnisteta lainkaan tasa-arvo-ohjelman luonnoksessa, vaikka sillä on terveyden ja sosiaalisen hyvinvoinnin lisäksi merkittäviä vaikutuksia myös koulunkäyntiin ja opiskeluun. Ohjelmassa tulee olla toimenpiteitä, joilla voidaan tukea tyttöjen hyvinvointia, mielenterveyttä ja selviytymistä koulussa ja opiskelussa.

Tasa-arvo-ohjelmasta puuttuvat myös vammaisiin lapsiin ja nuoriin liittyvät yhdenvertaisuutta edistävät toimet. Esimerkiksi tämänhetkisen tiedon mukaan hallitus on päättänyt vähentää tuntuvasti selkokielisiä oppimateriaaleja kehitysvammaisille ja muille runsaasti tukea tarvitseville lapsille tuottavan oppimateriaalikeskuksen rahoitusta, mikä vaarantaa vammaisten lasten mahdollisuuksia oppia ja käydä koulua sekä opiskella. Tämä on ristiriidassa ohjelman yhdenvertaisuutta edistävän tavoitteen kanssa.

MLL pitää ongelmallisena, että ohjelman toimenpiteet eivät vastaa siihen liittyvää taustoitusta. Taustoituksessa todetaan, että kielelliseen-, etniseen-, sukupuoli- tai seksuaalivähemmistöön kuuluvat lapset ja nuoret kokevat enemmän häirintää ja esimerkiksi koulukiusaamista sekä esitetään, että yhdenvertaisuuden ja tasa-arvon edistämistyötä on kehitettävä edelleen. Kuitenkaan

toimenpiteissä ei riittävästi ja selkeästi pureuduta tähän. Mikäli toimenpiteiden 2 ja 3 tarkoituksena on vastata tähän ongelmaan, se tulee selkeästi sanoittaa. Pelkkä suunnitelmien kehittämisohjelma on liian yleinen ja epämääräinen eikä paranna syrjinnälle alttiiden lapsi- ja nuorisoryhmien tilannetta ilman konkreettisia toimenpiteitä.

MLL pitää erittäin huonona sitä, että yhdenvertaisuuslakia ollaan muuttamassa ja luopumassa varhaiskasvatuksen toimipaikkakohtaisten yhdenvertaisuussuunnitelmien laatimisvelvoitteesta. Tämä on täysin päinvastainen toimi ohjelman toimenpiteen 3 tavoitteiden kanssa.

YK:n lapsen oikeuksien komitea esitti viimeisimmissä Suomelle antamissaan päätelmissä (2023) huolensa lasten eriarvoisuudesta, kun on kyse mahdollisuudesta päästä hyvälaatuiseen koulutukseen, suurista osaamisen eroista maahanmuuttajataustaisten lasten ja muiden lasten välillä sekä syrjinnästä, ahdistelusta ja koulukiusaamisen yleisyydestä. Komitea suositteli, että Suomi varmistaa heikossa asemassa oleville lapsille, kuten romanilapsille, vammaisille lapsille, turvapaikanhakija-, pakolais- ja maahanmuuttajalapsille, sijaishuollossa oleville lapsille ja sosiaalitaloudellisesti heikossa asemassa olevien perheiden lapsille, yhdenvertaiset mahdollisuudet päästä hyvälaatuiseen koulutukseen muun muassa myöntämällä resurssit, joilla varmistetaan julkisen koulutuksen hyvä laatu ja saavutettavuus, sekä sääntelemällä ja valvomalla yksityisiä kouluja ja kotiopetusta, jotta koulutusjärjestelmän epäyhdenvertaisuuteen voidaan puuttua sekä tarjoamalla maahanmuuttajataustaisille lapsille hyvälaatuista valmennusta perusopetukseen.

3. Tasa-arvon työelämässä ja työn ja perheen yhteensovittamisen tukeminen

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 3. Tasa-arvon työelämässä ja työn ja perheen yhteensovittamisen tukeminen

Hallitusohjelman mukaan työsopimuslain nykyistä sääntelyä määräaikaisesta työsopimuksesta muutetaan siten, että jatkossa työsopimus olisi mahdollista tehdä määräaikaisena myös ilman erityistä perustetta vuodeksi. Tämän toteuttaminen heikentäisi erityisesti nuorten naisten asemaa työmarkkinoilla käytännössä lisäten edelleen jo nyt hyvin yleistä raskaus- ja perhevapaasyrjintää. Myös hallituksen esitys niin sanotusta vientivetoisesta palkkamallista (HE 146/2024 vp, hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työriitojen sovittelusta ja eräiden työtaistelutoimenpiteiden edellytyksistä annetun lain muuttamisesta) syrjii naisia työmarkkinoilla heikentäen naisvaltaisten alojen mahdollisuuksia palkkaerojen kuromiseen miesvaltaisiin aloihin nähden.

Tilastokeskuksen sosiaali- ja terveysministeriölle tekemän selvityksestä mukaan raskaussyrjintää kokee Suomessa joka neljäs raskaana oleva. Kun syrjinnän lisäksi otetaan huomioon myös muut kielteiset kokemukset, kuten pelko oman aseman vaarantumisesta töissä, näitä kokemuksia on ollut miltei puolella kaikista raskaana olleista. Toimenpide 10 on tarpeellinen ja MLL korostaakin, että työnantajien tietoisuutta tulee lisätä ja kielteisiä asenteita raskaana tai perhevapaalla olevia työntekijöitä kohtaan tulee muuttaa. Myönteisen ilmapiirin ja toimintakulttuurin vahvistaminen työpaikoilla perheellistymistä ja perhevapaiden pitämistä kohtaan on tärkeää. Tietoisuutta perhevapaista ja niitä koskevasta lainsäädännöstä tulee vahvistaa niin työnantajien kuin työntekijöiden keskuudessa. Työpaikoilla tulee seurata perheellistymistä ja perhevapaiden käyttöä koskevaa toimintakulttuuria ja ilmapiiriä esimerkiksi työhyvinvointikyselyiden yhteydessä. Mahdollisiin epäkohtiin tulee puuttua tehokkaasti työpaikoilla. Viranomaisten tulee yhdessä työmarkkinajärjestöjen kanssa edistää tietoisuutta perhevapaista ja myönteistä ilmapiiriä niiden

käyttämistä kohtaan. On myös olennaisen tärkeää, että työnantajilla ja työntekijöillä on nykyistä paremmat tiedot perhevapaista ja niiden käyttämiseen liittyvistä oikeusturvakeinoista.

Tasa-arvo-ohjelmaluonnoksessa nostetaan esille myös perhevapaa uudistus. MLL pitää tärkeänä perhevapaa uudistuksen seurantaa ja isien perhevapaiden käytön edistämistä. MLL:n mielestä perhevapaa uudistusta tulisi jatkaa niin, että vanhempainrahan kestoa pidennetään ja vanhempainpäivärahan tasoa korotetaan. Pidemmän aikavälin tavoitteena tulisi olla, että oikeus vanhempainrahaan pidennetään 18 kuukauteen (6+6+6-mallilla).

Euroopan sosiaalisten oikeuksien komitea on moittinut Suomea vähimmäisturvan liian matalasta tasosta. Tämä koskee mm. vähimmäismääräisiä vanhempainpäivärahoja. Ansiosidonnaisen vanhempainpäivärahan korvaustaso on Suomessa matala verrokkimaihin verrattuna. Esimerkiksi Norjassa ja Virossa vanhempainpäivärahan korvaustaso on 100 prosenttia palkasta. Sosiaaliturvauudistuksen yhteydessä tulisi laatia suunnitelma vähimmäismääräisen vanhempainpäivärahan korottamiseksi sekä ansiosidonnaisen vanhempainpäivärahan korvaustason nostamiseksi.

Vanhempainvapaan pidennys ja lyhennetty työaika edistävät lapsen psykososiaalista kehitystä ja hyvinvointia. Vanhempien mahdollisuutta lyhentää työaika tulisi parantaa laajentamalla oikeutta joustavaan hoitorahaan. Oikeus joustavaan hoitorahaan tulisi laajentaa kaikkiin alle kouluikäisten lasten vanhempiin sekä perusopetuksen ensimmäisen ja toisen vuosiluokan vanhempiin. Joustavaa hoitorahaa maksetaan tällä hetkellä lapsen hoidosta alle kolmevuotiaiden vanhemmille, jotka tekevät keskimäärin enintään 30 tuntia viikossa tai enintään 80 % normaalista kokopäivätyön työajasta.

Myös laadukas varhaiskasvatus ja koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta (mukaan lukien yötyössä olevan vanhemman pienten koululaisten vuoro hoito, jota tällä hetkellä ei ole) tukevat työn ja perheen yhteensovittamista.

Sosiaaliturvakomitea on välimietinnössään ehdottanut, että ansiotyön tekemisen kynnyksiä lasketaan lapsiperheissä kehittämällä etuus- ja palvelujärjestelmää (erit. työllisyyspalvelut, varhaiskasvatus, asiakasmaksut, aamu- ja iltapäivähoito, pienten koululaisten vuoro hoito) sekä työelämän käytäntöjä kehittämällä huomioiden lasten hoidon järjestämisen mahdollisuudet erityisesti pikkulapsiaikana sekä yhden vanhemman ja vuorotyötä tekevien kotitalouksissa.

MLL pitää tärkeänä, että käynnistetään lastenhoidon tukien järjestelmän uudistus huomioiden lapsen etu, perheiden valinnanvapaus sekä uudistuksen yhteys varhaiskasvatuksen palveluihin ja lasten varhaiskasvatusoikeuden toteutumiseen. MLL korostaa sitä, että varhaiskasvatukseen osallistuminen on jokaisen lapsen yksilöllinen oikeus. Lainsäädännöllä tulisi estää se, että kotihoidon tuen kuntalisän ehtona on velvoite perheen kaikkien alle kouluikäisten lasten hoitaminen kotona. Ehdolla rajoitetaan vanhempien sisarusten mahdollisuutta osallistua varhaiskasvatukseen. Osaltaan em. perhevapaa uudistukseen liittyvät toimet edistäisivät myös ohjelman toimenpidettä 43.

Hallitusohjelman mukaan omaishoitajat ovat yhteiskunnan tärkeä voimavara, joiden jaksamista on tarpeen vahvistaa. Sosiaaliturvan leikkaukset ovat kuitenkin kohdentuneet moniin omaishoitajiin. Leikkauksissa ja osa-aikatyön edellytysten heikentämisissä on unohdettu, että lapsen hoidon sitovuus saattaa tehdä mahdottomaksi hakea ja ottaa vastaan kokoaikaista ansiotyötä.

Suomessa valtaosa omaishoitajista on naisia. Hoivatyön epätasainen jakautuminen sukupuolten kesken vaikuttaa naisten urakehitykseen, ansiotuloihin sekä eläkekertymään. Omaishoitajan ansiotyöhön tulee usein katkoksia tai työstä voi joutua luopumaan kokonaan.

4. Sukupuolten tasa-arvoisen osallisuuden ja edustuksen lisääminen

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 4. Sukupuolten tasa-arvoisen osallisuuden ja edustuksen lisääminen

Kyseisessä kappaleessa ei tuoda esille THL:n Kouluterveyskyselyn sekä nk. Lapsiuhritutkimuksen (Lasten ja nuorten väkivaltakokemukset 2022 : Määrät, piirteet ja niiden muutokset 1988–2022) keskeisiä tuloksia nuorten, erityisesti tyttöihin kohdistuvan seksuaaliseen häirintään liittyen. Aiheen kannalta keskeinen on myös Väkivallaton lapsuus -toimenpidesuunnitelma. Näiden tulisi osaltaan ohjata ohjelman tavoitteiden asettelua.

YK:n lapsen oikeuksien komitea suositteli viimeisimmissä päätelmissään Suomelle, että se varmistaa urheilu-, virkistys-, vapaa-ajan-, kulttuuri- ja taidetoiminnan saatavuuden turvallisesti ja esteettömästi tytöille, vammaisille lapsille, turvapaikanhakija- ja maahanmuuttajalapsille, heikossa sosiaalis-taloudellisessa asemassa oleville lapsille ja maaseudun lapsille. Komitea myös kiinnitti huomiota siihen, että Suomen tulisi tehostaa toimenpiteitä, joilla torjutaan urheilussa esiintyvää erottelua, hyväksikäyttöä ja ahdistelua, sekä tutkii viipymättä kaikki ilmoitetut hyväksikäyttö- ja ahdistelutapaukset.

MLL pitää hyvin ohuena toimenpidettä 15, jossa sukupuolten tasa-arvoa liikunnassa ja urheilussa edistetään edellyttämällä liikuntaa edistävilä järjestöiltä ajantasaisia tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelmia. Tasa-arvo-ohjelmaluonnoksen laadinnassa olisi tullut paneutua selvityksiin ja tutkimuksiin, joissa alaikäisten kohtaamaa väkivaltaa urheilutoiminnassa on selvitetty. Tällainen tuore julkaisu on esim. Virve Toivosen ja Antti Aineen artikkeli Alaikäisten urheilijoiden väkivaltakokemukset ja niihin puuttuminen (Lakimies 3–4/2024), jossa ehdotetaan myös toimenpiteitä asiaan puuttumiseksi.

MLL pitää ongelmallisena, että kyseisessä ohjelmaluonnoksen kappaleessa ei käsitellä varsinaisesti lasten ja nuorten osallisuuteen liittyviä ongelmakohtia. Useissa tutkimuksissa lasten ja nuorten osallisuuden toteutumisessa on todettu olevan ongelmia etenkin haavoittuvassa asemassa ja syrjinnälle alttiiden lapsiryhmien osalta. Nämä tutkimukset, selvitykset sekä ihmisoikeusvalvontaelin suositukset olisi tullut käydä huolellisesti lävitse ohjelmaluonnosta valmisteltaessa, jotta olisi voitu asettaa lasten osallistumisoikeuksien toteutumisen kannalta keskeisiä ja olennaisia toimenpiteitä.

5. Naisiin kohdistuva-, lähisuhde sekä muu väkivalta

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 5. Naisiin kohdistuva-, lähisuhde sekä muu väkivalta

MLL haluaa kiinnittää huomiota perhe- ja lähisuhdeväkivallan sovittelusta luopumiseen liittyviin haasteisiin alaikäisten osalta. MLL on nostanut keskeiset seikat esille lausunnossaan <https://www.mll.fi/kannanotot-ja-lausunnot/mln-lausunto-rikosasioiden-ja-eraiden-riita-asioiden-sovittelusta-annetun-lain-muuttaminen/>

MLL korostaa, että kappaleen 5 toimenpiteiden osalta tulee huomioida Väkivallaton lapsuus -toimenpidesuunnitelma sekä Lanzaroten sopimuksen tehokas toimeenpano.

6. Sukupuolten tasa-arvon edistäminen Euroopan unionissa ja kansainvälisessä toiminnassa

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 6. Sukupuolten tasa-arvon edistäminen Euroopan unionissa ja kansainvälisessä toiminnassa

MLL pitää tärkeänä, että seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien toteutumista edistetään ohjelman toimenpiteenä (35). YK:n lapsen oikeuksien komitea on viimeisimmissä päätelmissään (2023) suositellut, että Suomi hyväksyy kokonaisvaltaisen ja tehokkaan sukupuolisensitiivisen nuoria koskevan seksuaali- ja lisääntymisterveyspolitiikan sekä jakaa terveydenhuoltoyhteisölle tietoa LHBTI-lasten ja -nuorten, etenkin transnuorten, terveydestä. Suomen tulisi komitean mukaan myös varmistaa, että varmistaa, että kaikki lapset saavat ikänsä mukaista seksuaali- ja lisääntymisterveyskasvatusta, johon sisältyy opetusta sukupuolten tasa-arvosta, seksuaalisesta moninaisuudesta, seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvistä oikeuksista, vastuullisesta vanhemmuudesta ja seksuaalikäyttäytymisestä sekä väkivallan ehkäisemisestä. Komitean suositusten tulee näkyä myös tasa-arvo-ohjelman toimenpiteissä.

MLL kannattaa lämpimästi ohjelman toimenpidettä 36: Hallitus sisällyttää sukupuolinäkökulman läpileikkaavasti tukeen Ukrainalle ja Ukrainan jälleenrakennukselle. Tässä työssä tulee huomioida myös seksuaali- ja sukupuolivähemmistöt.

MLL pitää tärkeänä, että Lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia otetaan huomioon ohjelman jatkovalmistelussa. Strategiassa on useita tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta koskevaa kohtaa. Euroopan komissio mm. kehottaa jäsenvaltioitaan vahvistamaan kansalaisuuskoulutuksen, tasa-arvon ja demokraattisen osallistumisen asemaa koulujen opetussuunnitelmissa paikallisella, alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla.

7. Institutionaaliset rakenteet

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 7. Institutionaaliset rakenteet

MLL haluaa kiinnittää huomiota siihen, että useiden viimeaikaisten lakihankkeiden sukupuoli- ja tasa-arvovaikutusten arviointi on ollut puutteellista. Vastaavasti myös lapsivaikutusten arvioinnissa on ollut ongelmia, eikä arvioinnin kielteisiä vaikutuksia ole otettu huomioon. MLL korostaa, että YK:n lapsen oikeuksien komitea on korostanut valtioiden vahvaa velvollisuutta lapsen edun selvittämiseen ja lapsivaikutusten arviointiin. Sopimusvaltiot eivät siis voi käyttää harkintaa sen suhteen, arvioidaanko lapsivaikutukset ja annetaanko niille myös asianmukainen painoarvo päätöksenteossa. Lapsiin, nuoriin ja lapsiperheisiin liittyvien sukupuoli- ja tasa-arvonäkökulmien käsittely kuuluu laadukkaaseen lapsivaikutusten arviointiin. Vaikutusten arviointi on tärkeä osa tietopohjaista päätöksentekoa lainvalmistelussa. Se parantaa päätösten vaikuttavuutta sekä lisää päätöksenteon avoimuutta ja moniarvoisuutta selkeyttämällä lakiuudistusten erilaisia toteuttamisvaihtoehtoja ja niiden vaikutuksia. Valtioneuvoston tasa-arvopoliittisessa selonteossa korostetaan tietoon perustuvaa päätöksentekoa, jossa vaikutusten arviointi on olennaisessa osassa.

Valtioneuvoston tasa-arvopoliittisessa selonteossa muistutetaan, että kestävän kehityksen tavoitteiden periaatteena on, että kaikki ihmiset taustasta riippumatta pidetään mukana kehityksessä. Periaatteen toteutuminen vaatii, että eri väestöryhmät huomioidaan tiedontuotannossa nykyistä paremmin. Moniperusteisen syrjinnän paikantamiseksi ja erityistoimien

kohdentamiseksi olisi tärkeää vahvistaa erilaisten tekijöiden, kuten esimerkiksi sosioekonomisen aseman ja sukupuolen yhteisvaikutuksen, tarkastelua ja tutkimusta.

MLL esittää, että tietoon perustuvasta päätöksenteosta ja vaikutusten arvioinnista tulee olla oma toimenpiteensä tasa-arvo-ohjelmassa.

Helsingissä 8.10.2024

Mannerheimin Lastensuojeluliitto ry

Esa Iivonen, vaikuttamistyön johtaja

Kirsi Pollari, erityisasiantuntija

Pollari Kirsi
Mannerheimin Lastensuojeluliitto ry